

Samen kerken....

DE BALANS OPMAKEN: KERKBALANS!



Het zal niet lang meer duren en dat zullen in de media van onze wereld, de berichten verschijnen over de jaarcijfers van de grote multinationals en andere bedrijven die er toe doen. Het jaar 2014 is financieel afgesloten, de winst- en verliesrekening wordt opgemaakt en vervolgens wordt bekend gemaakt of er bezuinigingen moeten volgen, werknemers moeten worden ontslagen of dat men vertrouwen in de toekomst heeft en de investeringen kunnen worden opgeschroefd. Een jaarlijks terugkerend ritueel.

Inmiddels zult u misschien ook weer een envelop in de bus hebben gehad. Niet die blauwe, ook dat is een jaarlijks terugkerend ritueel, maar die andere waarop de naam van de parochie of uw geloofsgemeenschap of wijk/gemeente staat: de envelop van de Kerkbalans. Ieder jaar opnieuw valt in de maand januari deze envelop bij velen in de bus en dan is het voor ieder van ons weer de vraag: “Wat zal ik gaan bijdragen, wat is de kerk mij waard?” Het blijft een lastige: kerk en geld, maar toch....

De laatste tijd wordt er in de kranten veel geschreven over de sluiting van kerken. Ook in Borne is de pijnlijke beslissing genomen, dat de Theresiakerk haar deuren zal sluiten. Op 4 oktober van dit jaar zal de laatste eucharistieviering er gaan plaatsvinden. We lezen over de brief van kardinaal Eijk waarin hij een sombere visie met ons deelt: als het zó doorgaat, dan verwacht de kardinaal dat er nog maar twintig kerken in het aartsbisdom open zullen zijn over twintig jaar. We lezen over de discussie die de brief oproept, het onbegrip, maar ook de bijval. Voor alle helderheid: de kardinaal heeft het over verwachtingen, niet over doelstellingen. Hij hoopt oprecht dat het niet zo zal zijn, maar dan moet er echt wat veranderen.

Dat is een roep die vaker wordt gehoord: de kerk moet veranderen. En dan gaat het over allerlei leerstellingen van de kerk. Die veranderen niet van vandaag op morgen. Soms vraag ik me af of die door sommigen gewenste veranderingen het effect zullen hebben dat mensen weer massaal naar de kerk zullen gaan. Ik weet het niet. Eén ding verandert echter niet! De kerk vertegenwoordigt in onze wereld vaak als enige de Stem van Christus die oproept tot vrede, gerechtigheid en een eerlijke verdeling van dat wat Gods Schepping voortbrengt. Niet alleen in de grote wereld, waar Paus Franciscus vaak onderwerpen aansnijdt die de wereldleiders achter de oren doen krabben, maar ook onze kleine wereld: zijn uitspraken zijn confronterend en dwingen ons tot nadenken.

In die wereld heeft de kerk van Christus haar bestaansrecht, zelfs tegen de verdrukking in. In Borne is de kerk nog altijd aanwezig, de torens van de kerken wijzen nog steeds priemend omhoog, geleiden onze blik omhoog, naar God. Daarvoor is de inzet van vele vrijwilligers noodzakelijk, zonder hen kan het niet en kan aan de Boodschap van Jezus geen handen en voeten gegeven worden. Maar het kan ook niet zonder uw financiële steun. Of u nu vaak in de vieringen aanwezig bent of slechts éénmaal per jaar, stel u de vraag wat Borne zou zijn, als er geen kerk meer zou staan. Als er nog meer lege kerkgebouwen zouden zijn, waar geen uitvaarten meer gevierd kunnen worden, geen blijdschap meer geuit kan worden bij de geboorte van een klein kind, geen vrolijkheid meer van de kinderen die hun eerste H.

Communie doen, geen liefde meer gevierd wordt als twee mensen elkaar trouw beloven, geen samenkomst meer mogelijk is in een aan God gewijd gebouw, als de Bornse gemeenschap onverhoopt een ramp zou hebben te gedenken.

Jaarlijks maken wij de balans op. Ik nodig u uit om ook voor uzelf de balans op te maken en uzelf de vraag te stellen: wat is de kerk mij waard? Wat heb ik er voor over om te zorgen dat het geloof in Jezus Christus ook in de Bornse gemeenschap levend blijft. Kerk en geld, het blijft moeilijk, maar één keer per jaar moeten we er aan geloven!

Pastoor Marc Oortman